

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy okręgowej Izbie Radców Prawnych w ██████████**

w składzie

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk

Członkowie : Joanna Adamska

Waldemar Szurkowski

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16.03.2016 r. w ██████████, sprawy z odwołania D ██████████ P ██████████ Sp. z o.o. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w ██████████ z dnia 27.11.2015 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego R ██████████ A ██████████, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity z dn. 30.06.2015 r. Dz.U. Nr 507 z zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w ██████████ o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w ██████████, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

.....
██████████

Członkowie składu

.....
██████████
.....
██████████

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wpłynęło w dniu 6 sierpnia 2015r. zawiadomienie datowane 28.07.2015r. spółki z o.o. D [REDAKTOWANO] P [REDAKTOWANO] na działania radców prawnych: M [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] (skarga rozpatrywana będzie w odrębnym postępowaniu) i radcy prawnego R [REDAKTOWANO] A [REDAKTOWANO] który rażąco naruszył godność zawodu radcy prawnego w rozumieniu art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Skarżąca spółka w swoim piśmie skierowała w stosunku do mec. R. A [REDAKTOWANO] szereg zarzutów związanych z czynnym pomocnictwem A [REDAKTOWANO] S [REDAKTOWANO] w popełnieniu przez niego przestępstwa i czerpaniu z tego tytułu korzyści majątkowych, które zostały szczegółowo opisane w załączonych do zawiadomienia kopii wyroków sądów powszechnych (uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w G [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] w dniu 29.10.2013r. o sygn. akt [REDAKTOWANO] oraz w uzasadnieniu do wyroku Sądu Okręgowego w G [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] z dnia 30.06.2014r. o sygn. Akt [REDAKTOWANO]. A [REDAKTOWANO] S [REDAKTOWANO] został skazany prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstw z art. 300 § 1 i 3 oraz art. 586 ustawy kodeks spółek handlowych i czyny te popełnił w okresie od 15 kwietnia 2006r. do 5 czerwca 2006r. Zdaniem skarżącej spółki radca prawny F [REDAKTOWANO] A [REDAKTOWANO] jako prokurent i dyrektor zarządzający spółki B [REDAKTOWANO] L [REDAKTOWANO] T [REDAKTOWANO] w okresie od 15 kwietnia 2006r. do 5 czerwca 2006r. czynnie współdziałał ze skazanym A. S [REDAKTOWANO] na szkodę wierzycieli spółki w tym skarżącej ,m.in. poprzez usuwanie aktywów obrotowych zarządzanej spółki czerpiąc z tego tytułu korzyści majątkowe. Jak wskazała skarżąca ,zeznania złożone przez radcę prawnego R. A [REDAKTOWANO] zostały uznane Sąd Rejonowy w G [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] jako niewiarygodne i sprzeczne z dokumentami i zeznaniami innych świadków(uzasadnienie wyroku z dnia 29 .10.2013r.).W zawiadomieniu skarżąca odniosła się także do kwestii przedawnienia karalności deliktu dyscyplinarnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w niezbędnym zakresie i po analizie zgromadzonego materiału dowodowego postanowieniem z dnia 27 listopada 2015r. o sygn. akt R [REDAKTOWANO] odmówiła wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. W uzasadnieniu ww. postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] stwierdziła ,ze brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia ,gdyż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do rozpoznawania sprawy merytorycznie . Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika bowiem, że radca prawny R [REDAKTOWANO] A [REDAKTOWANO] nie był stroną postępowania karnego zarówno w fazie postępowania przygotowawczego jak i sądowego ,nie przedstawiono mu zarzutów, nie został osadzony lub skazany za pomocnictwo oraz czerpanie korzyści z przestępstwa. W sprawie karnej radca występował jako świadek. Zawarte w skardze zarzuty nie mogą stanowić podstawy prawnej do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z uwagi na to, że przypisane radcy prawnemu R [REDAKTOWANO] A [REDAKTOWANO] przewinienie dyscyplinarne uległo przedawnieniu co do ścigania i karalności w oparciu o przepisy art.70 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z art. 70 ust.1 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego ,jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata ,a w przypadkach przewidzianych w art.11 ust.2 -rok. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu ,o którym mowa w ust.1 karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat ,a w przypadkach o których mowa w art. 11ust.2 -trzy lata. Z kolei art.70 ust.3 ustawy o radcach prawnych stanowi, że w przypadku gdy czyn zawiera znamiona przestępstwa ,przedawnienie następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa .Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odwołała się do interpretacji zwrotu „zawiera znamiona przestępstwa „ na tle art. 70 ustawy o

radcach prawnych dokonanej przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 2013r. o sygn. akt [REDAKTOWANE] (na tle starego brzmienia przepisu art. 70 ust.2 ustawy o radcach prawnych) , w którym sąd wyraził pogląd, że zwrot „zawiera znamiona przestępstwa „ należy interpretować , jako zawierający warunek prawomocnego stwierdzenia przestępczości czynu obejmujący obok wypełnienia określonych w ustawie karnej znamion czynu zabronionego ,także bezprawność ,winę oraz większy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości. Przewinienia dyscyplinarne radcy prawnego R. [REDAKTOWANE] A. [REDAKTOWANE] miały miejsce w okresie ,za który został skazany A. [REDAKTOWANE] S. [REDAKTOWANE] z art. 300 paragraf 1 i 3 kodeksu karnego tj. od 13.04.2006r. do 26.04.2006r i w dniu 16.05.2006r. Jak uznała Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego mają zastosowanie zwykłe okresy przedawnienia wskazane w art. 70 ustawy o radcach prawnych zatem czyny przypisane radcy prawnemu R. A. [REDAKTOWANE] uległy przedawnieniu co do ścigania i karalności i nie były przedmiotem merytorycznego rozpoznania przez Rzecznika Dyscyplinarnego .

Na postanowienie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Zarząd spółki złożył zażalenie z dnia 23 grudnia 2015r.(data wpływu 28.12.2015r.) w przepisany terminie podtrzymując prezentowane stanowisko w zakresie naruszenia przez radcę prawnego zasad godności i etyki, które szczegółowo zostały opisane w uzasadnieniu prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w G. [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] z dnia 29.10.2013r. Sygn. [REDAKTOWANE] oraz uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w G. [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] z dnia 30.06.2014r. Sygn. [REDAKTOWANE]. Skarżąca zarzuciła rażące naruszenie art. 70 ust.3 ustawy o radcach prawnych poprzez bezpodstawne przyjęcie przez Rzecznika Dyscyplinarnego ,że sformułowane pod adresem radcy prawnego R. [REDAKTOWANE] A. [REDAKTOWANE] zarzuty nie mogą stanowić podstawy do wszczęcia postępowania z uwagi na to, że przypisane radcy prawnemu przewinienie dyscyplinarne uległo przedawnieniu do ścigania i karalności w oparciu o przepisy art.70 ustawy o radcach prawnych. W ocenie skarżącej pomimo upływu czasu na podstawie art. 70 ust.3 ustawy o radcach prawnych -radca prawny R. [REDAKTOWANE] A. [REDAKTOWANE] nadal podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za swoje działania bowiem współdziałał ze skazanym A. S. [REDAKTOWANE] w popełnieniu przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 8. Skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] zważył co następuje :

Na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego sąd uznał, że zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 i 11 , art.437 k.p.k. w związku z art. 70(4) ustawy o radcach prawnych Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 27 listopada 2015r. o sygn. Akt R 77/15.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego miała podstawy do odmowy wszczęcia dochodzenia w sprawie. W ocenie Sądu postępowanie zostało przeprowadzone prawidłowo. Przypisane radcy prawnemu R. A. [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarne wskazane przez skarżącego miały miejsce w okresie od 13.04.2006r. do 26.04.2006r. oraz w dniu 16.05.2006r. nie mogły być przedmiotem merytorycznego rozpoznania przez Rzecznika albowiem uległy przedawnieniu co do ścigania i karalności w oparciu o przepisy art. 70 ustawy o radcach prawnych. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] prawidłowo, z należytą starannością ustaliła stan faktyczny w niniejszej sprawie w wyniku przeprowadzenia zgodnie z

procedurą postępowania wyjaśniającego. Postępowanie wyjaśniające wykazało, że w toczącym się postępowaniu karnym radca prawny występował jako świadek, nie był stroną toczącego się postępowania karnego, nie został osadzony i skazany. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego jest niedopuszczalne z uwagi na przedawnienie ścigania przewinienia dyscyplinarnego. W sprawie dyscyplinarnej radcy prawnego nie mógł mieć zastosowania przepis art. 70 ust.3 ustawy o radcach prawnych, nie nastąpiło przedłużenie okresu przedawnienia przewidziane w treści tej normy prawnej bowiem postępowanie karne p-ko radcy nie zostało wszczęte i nie został on skazany za czyn, który jest przedmiotem postępowania dyscyplinarnego. Przepis art. 70 ustawy o radcach prawnych określa terminy przedawnienia ścigania dyscyplinarnego, które determinują możliwość wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Po ich upływie nie jest więc dopuszczalne ukaranie dyscyplinarne i wykonanie kary. Zgodnie z powołanym przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2013 r. [REDAKTOR] dotyczącym sposobu interpretacji zwrotu "zawiera znamiona przestępstwa" z art. 70 ust. 2 ustawy z 1982 r. o radcach prawnych (obecnie art.70 ust.3) - zwrot: "zawiera znamiona przestępstwa", należy interpretować jako zawierający warunek prawomocnego stwierdzenia przestępności czynu, obejmujący obok wypełnienia określonych w ustawie karnej znamion czynu zabronionego, także bezprawność, winę oraz większy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości. W postępowaniu dyscyplinarnym ustalenie, iż przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa musi być oparte na prawomocnym wyroku skazującym za przestępstwo, którego znamiona są zawarte w zarzucanym przewinieniu dyscyplinarnym i tylko wówczas można zastosować normę prawną wskazaną w art. 70 ust.3 ustawy o radcach prawnych. Postępowanie dyscyplinarne nie jest postępowaniem właściwym do stwierdzenia realizacji znamion przestępstwa tym bardziej, że organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne dokonuje tej kwalifikacji niejako na marginesie właściwego postępowania dyscyplinarnego. W postępowaniu tym nie można samodzielnie obalić domniemania niewinności, które przysługuje obwinionemu.

Z uwagi na odmowę wszczęcia dochodzenia koszty postępowania ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych w [REDAKTOR] (art. 70(6) ustawy radcach prawnych).

Pouczenie:

Na powyższe postanowienie zażalenie nie przysługuje art. 426 § 1 kpk w związku z art. 74 (1) ustawy o radcach prawnych).

Członkowie

Przewodniczący

